

ja feras, kes kogu järele jälgisid tüüditahar
ja noju arsa kergu ei rindumata liid igal
und

6. Tõrma wõime-kand

Tõrma ja Tõrma kummalgi wähele jää kalle
on ka meie eesti rahwas püksid olnud ku näd
kela püüd misti endid kallasid eladada
üks kord olnud neil kaunis palju kalso püüd
ja wõeti mõne misti maale maale kas
witja wõi teha wõetud ümber wõetada, jeda
wõttis üks julge mees oma aole, ta sõda loofid
ühtlasi, kui ma tagasi tolles loofikuid wõtta
kalan ehk kooftu fustate ja et head sejara ole
ja alge walmis igu filma pika, nenda fannid
okkas loofik wu pool usama ja oli wõtsi
wõotajate filmist kadund.

Maafemaal jõi ta oma sõjad ära sobitand
araks ja kadu poole minema korraga tuleb
kalmi misti misti wälja korbona riides ka
fõra riided kooftu, ning purjused eesti keelt
ühtlasi kas on se sinna wälja külar, nüd et
mees karmimis hädas, mõttes igat pida, käl

käl edasi ja tagasi ja fõi wõimaks oma mõttega
walmis, liised aga tegid, ruttu ja ruttu, fõlle poole
ühtes ümra kohalikult, laski jõe loofikid,
ja loofikid wõtsid alla wet jäet fõlle, kui ja
tüu aegu oli mintud olid nad ja kogu lähed
mees fõndis ja wõttis, kas kõge parem jeda
nõu on arda fanta ja loofik mola loofikid
ärit määda kooftid et testid määda and, aga
tüu oli nii waga kui furnu hant, nüd nägi
mees et kumilt abi ei olnud testid, wõid ifi
pida nendega walmis fanna, fõlle paitub tõi
ti fignas, sud ja järele kallasid fõlle paitub fõlle
julgas tükki ära tegema on mis on. ta andis
loofikol tegema järele. — üks tõi fõlle alid

hõn määda fõlle nüd oli igal enesega tegemist.
fõndis ja fõi oma postkaldas wälja wõttis kuida
lugu fõntega, fõlle nägi ta ühe sinna pea
wõle peal ja fõlle ümber tõi postkaldas fõlle misti all
kadund, mola mees uues karmis poole, mõtteldu
nüd alime mõlemas et fõlle riistatela muud
kui mis kätte fõntub, pida tegea armist fõlle fõnt
ta korbona kibimw ahju poole nüd ja kooftid.